

Talizman.

Ko bil sem deček mladolet,
Mi mati dá spominek svet;
Na vrat ga obešaje mi
Pa te besede govori:

»V svetinjo včrtan plamen je,
Ljubezni čisto znamenje,
Iz srca polnega sipljoč
Ljubezni luč, ljubezni moč.

V tri dele — v jasne žarke tri —
Nad srcem ogenj se deli,
In dasi en jim je izvir,
Narazen gré plamenov tir.«

Iz srede k Bogu žar kipi,
Ki vir in tir je vseh stvari.
Na dve strani pa plapola
Za dom in brata bližnika.

Srce si tako vzgóji ti;
V njem neugasni ogenj žgi,
A smotri žarkom trem vsekrát
Naj bodo: Bog in dom in brat.«

Ko bil sem deček mladolet,
Mi mati dá spominek svet. —
Neznaten dar in nekrasán,
A svet je meni talizman.

A. M.

Mladeniču.

Ez morjá ravan široko
Brzo plava mali brod,
Reže brazde vanj globoko,
Daleč zna za njim se pot.
Kdaj brodar pristan doseže,
Tega pač še sam ne vé:
Ladja nove brazde reže,
Prejšnje gladi spet morjé.
Strašna moč je tu viharja:
Vale vzdiga iz globin,
Strela pa za strelo vdarja
Iz nebesnih visočin.

Bode li preplaval srečno
Burno morje mali brod?
Ali pa obstal za večno,
Treščen ob pogubni prod?

Prosim, Bog, otmi ga sili,
Varuj ga nevarnih zmot,
Morske zvezde svit naj mili
Kaže v temi pravo pot.
Bodi, prosim te goreče,
Bodi, Bog, mu ti krmár,
Vodi ga v deželo sreče,
Mlad, neskušen je brodar.

J. O. Golobov.